

пѣхитѣ имъ и пр. и пр. И наистина снабденъ съ редовно тескере и поручителството на Митрополита, съ свой конь и другаръ Стефанъ Хрисикосъ (отъ сѣтнѣ Златаровъ изъ Търново, момъкъ развитъ, нѣ само за интересъ ме принуждаваше, а не отъ друго чувство) и обиколехми: Ески Джумая, Османъ-Пазаръ, Котель, Жеравна, Градецъ, Ичера, Сливенъ, Ямболъ, Нова-Загора, Стара-Загора. Казанлъкъ, Пловдивъ, Чирпанъ, Татаръ Пазарджикъ, Копривщица, Панагюрище, Клисуре, Калоферъ, Карлово. Шипка, Святи Николай Манастиръ (дѣто бѣше Дѣдо Иосифъ и ни каза вечерята, като вечерахми и приспахми тамъ, че той държи ключоветѣ на Балкана), Габрово, Дръново. Търново, Свищовъ, Руссе, Разградъ, и пр. Въ това пѣтешествие се запознахъ съ Г-на Доктора Чомакова, Найдень Геровъ, Салча чорбаджи, съ Чорбаджи Стояновитѣ синове: Тодоракия и Челеби Йоргакия и Нешевци. Костакя и брата му и пр. съ Даскалъ Юрдана Неновъ, въ Панагюрище и Т.-Пазарджикъ, съ Якимъ Гръевъ въ Копривщица и съ баща му; въ Ески-Зара съ Хаджи Йорговитѣ синове, Хаджи Господина, съ Хаджи Захария Княжески. Той помнѣхъ, тамамъ бѣше се зазърнѣлъ изъ Руссия, а бѣше отъ тамъ донесѣлъ много разни русски книги събрани отъ него подарѣкъ за Българскитѣ библиотеки и тогава отдѣли единъ санджѣкъ, мислѣхъ за Шумненското училище и най сѣтнѣ ги испроводи. Той, като ни гощава у тѣхъ, помнѣхъ че единъ празникъ събранитѣ учени младежи бѣхъ приготвили печени агнета и проч. вънъ отъ града изъ градинитѣ и тамъ ни гощавахъ съ приятни разговори. Въ Казанлъкъ се видѣхъ съ Стоенча Груйоглу, Маноглу, Даскалъ Филипа, който ме води въ градината на Груйоглу, гдѣто ме черпи съ *гюлъ ракасѣ*, въ Карлово съ Даскалъ Райна, Евлогия, Пулевци: въ Калоферъ съ Даскалъ Ботя, съ Тапчилещовци; въ Сопотъ съ Калиста; въ Търново съ тогавашнитѣ чорбаджии и учители: Даскалъ Димитракия мой сродникъ